

Sygn. akt: III U 794/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2015r. w O.

sprawy z odwołania W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 24.07.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.07.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił W. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W. G. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, podnosząc że schorzenia, na które cierpi nie pozwalają mu na podjęcie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości podnosząc, że Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że W. G. nie jest niezdolny do pracy oraz w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę nie udowodnił wymaganego 5 letniego okresu ubezpieczenia.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 8.05.2014 r. W. G. złożył w (...) Oddział w P. wniosek o ustalenie jego uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 24.07.2014r. ZUS odmówił mu prawa do tego świadczenia, ponieważ orzeczeniem Komisji Lekarskiej nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie W. G. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 pkt. 5 cytowanej ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony, u którego niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, przy czym okres ten zgodnie z art. 58 ust. 2 cyt. ustawy powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle cytowanych wyżej przepisów podstawową kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie było ustalenie czy odwołujący jest niezdolny do pracy oraz określenia daty powstania tej niezdolności.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu neurologii, kardiologii i ortopedii, którzy po przeprowadzeniu wywiadu z odwołującym, jego zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej rozpoznali u odwołującego nadciśnienie tętnicze, przewlekły zespół bólowy w odcinku szyjnym i lędźwiowym kręgosłupa oraz chorobę tików u dorosłego i orzekli, że powyższe schorzenia i stopień ich zaawansowania nie powodują niezdolności do pracy. W uzasadnieniu opinii biegli podali, że w badaniu neurologicznym, poza nieznacznymi objawami lokalnymi przykręgosłupowymi brak cech zespołów korzeniowych czy uszkodzenia odwodowego układu nerwowego. W badaniach neuroradiologicznych biegli nie dostrzegli wyraźnego konfliktu dyskowo – korzeniowego. Odnośnie ruchów mimowolnych o charakterze tików biegli wskazali, że nie były one dotychczas diagnozowane w oddziale neurologicznym i nie postawiono właściwego rozpoznania oraz nie zastosowano leczenia farmakologicznego. Zdaniem biegłych można przypuszczać, że jest to choroba tików u dorosłego. Stwierdzone nadciśnienie tętnicze nie dało istotnych powikłań narządowych ani niewydolności serca i nie powoduje, zdaniem biegłych, niezdolności do pracy.

Do powyższej opinii zastrzeżenia złożył odwołujący, podnosząc że nie zgadza się z opinią biegłych, że jest zdolny do pracy. Wskazał, że w sprawie winien wypowiedzieć się biegły z zakresu medycyny pracy.

Postanowieniem, wydanym na rozprawie w dniu 19.02.2015 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu okulistyki, medycyny pracy i kardiologii. Biegli z zakresu okulistyki i medycyny pracy w wydanej opinii rozpoznali u odwołującego zespół tików ruchowych – Zespół Touretta, niedowidzenie oka lewego, starczowzroczność, małą nadwzroczność oka prawego, zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo- krzyżowego w przebiegu choroby dyskopatyczno-zwyrodnieniowej oraz nadciśnienie tętnicze. Zdaniem biegłych powyższe schorzenia powodują częściową niezdolność do pracy od 08.05.2014 r. do kwietnia 2017 r. W uzasadnieniu opinii biegli podnieśli, że powodem uznania niezdolności do pracy jest obecność tików ruchowych oraz niedowidzenie oka lewego. Biegli podnieśli, że opiniowany pracował jako kierowca. Praca kierowcy wymaga pełnej sprawności psychofizycznej. O takiej sprawności nie można mówić przy obecności tików ruchowych. Ponadto minimalna ostrość wzroku wymagana do pracy kierowcy to 0,8 i 0,5 przy dopuszczalnej korekcji. Opiniowany widzi 1,0 z korektą okiem prawym, natomiast okiem lewym 0,3 a korekta nie poprawia ostrości widzenia, nie można osiągnąć wymaganego minimum widzenia 0,5. Biegli wskazali też, że praca serwisanta AGD i RTV to praca z urządzeniami elektrycznymi, bardzo często pod

napięciem. Występowanie niekontrolowanych ruchów ciała stanowi zagrożenie dla osoby pracującej z urządzeniami elektrycznymi.

Do powyższej opinii zastrzeżenia złożył organ rentowy podnosząc, że brak jest dokumentacji od neurologa potwierdzającej leczenie choroby tikowej. Ponadto w trakcie badania przez Komisję Lekarską ZUS nie obserwowano ruchów mimowolnych. Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o powołanie innych biegłych.

Z uwagi na okoliczności wskazywane w ostatniej opinii biegłych, a związane z rozpoznaniem u odwołującego schorzeń neurologicznych, Sąd uznał za konieczne zasięgnięcie opinii biegłego z zakresu neurologii i dopuścił dowód z opinii biegłego tej specjalności. W wydanej opinii biegły neurolog rozpoznał u odwołującego zespół toków oraz zespół bólowo-korzeniowy kręgosłupa szyjnego pod postacią rwy barkowej lewostronnej i stwierdził, że aktualny stopień zaawansowania powyższych schorzeń czyni badanego częściowo niezdolnym do pracy od 8.05.2014 r. do kwietnia 2017 r. W uzasadnieniu biegła podała, że stwierdzone u odwołującego ruchy mimowolne, które stopniowo narastają od kilku miesięcy, w znacznym stopniu ograniczają badanemu wykonywanie pracy zarobkowej zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Zdaniem biegłej schorzenie ma prawdopodobnie podłoże genetyczne. Biegła wskazała, że brat powoda ma również ruchy mimowolne. Córka powoda jest również osobą niepełnosprawną. W badaniu MRI głowy stwierdzono zanik półkul mózdzku. W związku z powyższym rokowanie zdaniem biegłej nie jest pomyślne.

Żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do wskazanej opinii. Pełnomocnik organu rentowego w piśmie procesowym z dnia 30.10.15r. oświadczył, że nie zgłasza zastrzeżeń do opinii biegłej z zakresu neurologii.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych zawarte w ostatnich dwóch opiniach tj. biegłych specjalisty chorób oczu B. M., medycyny pracy J. P. i neurologii M. B.. Wnioski zostały przez biegłych sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych w związku z występującymi u odwołującego schorzeniami. Wydane przez tych biegłych opinie poparte zostały logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali, że występujące u odwołującego aktualnie schorzenia, ich stopień nasilenia, uzasadniają przyjęcie częściowej niezdolności do pracy od dnia 8.05.2014r. tj. od daty złożenia wniosku. Podkreślić należy, że do ostatniej opinii biegłej z zakresu neurologii zastrzeżeń nie złożył organ rentowy. Z uwagi na brak zastrzeżeń do ostatniej opinii biegłych Sąd oddalił w oparciu o art. 217 § 3 kpc wcześniejszy wniosek dowodowy ZUS o powołanie kolejnych biegłych z zakresu okulistyki i medycyny pracy – uznając, że sporne okoliczności zostały już wyjaśnione.

Biorąc pod uwagę powyższe uznać należy, że w związku z pogorszeniem stanu zdrowia odwołującego w zakresie schorzeń neurologicznych - zespół toków, istnieją aktualnie podstawy do przyjęcia, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy od 8.05.2015 r. do kwietnia 2017 r.

W. G. nie spełnia jednak pozostałych warunków do przyznania mu prawa do renty. Odwołujący nie kwestionował wyliczeń ZUS w przedmiocie zgromadzonych przez niego okresów składkowych i nieskładkowych. Przyznał, że jego ostatni okres ubezpieczenia skończył się z dniem 01.03.2012 r. Odwołujący nie kwestionował też wyliczonego przez ZUS stażu ubezpieczeniowego liczonego w ostatnim dziesięcioleciu przed datą powstania niezdolności do pracy i datą złożenia wniosku (tj. 8.05.2015r.), określonego przez ZUS na 2 lata, 11 miesięcy i 24 dni. Okoliczności powyższe pozostawały więc poza sporem.

Reasumując powyższe stwierdzić należy, że ZUS prawidłowo odmówił odwołującemu prawa do renty. W. G., pomimo iż jest osobą niezdolną do pracy, nie spełnia warunków wynikających z art. 57 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze wszystkie podniesione wyżej argumenty, Sąd Okręgowy uznając, iż decyzja organu rentowego z dnia 24.07.2014 r. odpowiada prawu, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił wniesione od niej odwołanie.